

Sbírka na stavbu nových varhan v kostele sv. Martina v Třebíči, kterou vyhlásila Římskokatolická farnost Třebíč - město, získala ocenění v soutěži veřejných sbírek na obnovu památek MÁME VYBRÁNO ve dvou kategoriích - „Cena veřejnosti“ a „Nejlépe prezentovaná veřejná sbírka v roce 2012“. Převzetí ocenění a slavnostní předání se uskuteční v úterý 29. května od 18.30 v barokním refektáři kláštera dominikánů v Praze. Všem děkujeme za podporu našeho projektu.

P. Jiří Dobeš, farář

Průběžný stav Postní almužny na jižní Moravě

Zatím bylo otevřeno 2 254 postních schránek s 643 408 Kč. Podpořené projekty budou vybrány na základě rozhodnutí členů místní farnosti a zástupců charity. Při rozhodování bude přihlíženo k okamžité potřebnosti a také k Vašemu hlasování dle cílových skupin, které jste prováděli na spodní straně postní schránky.

Děkujeme za Postní almužnu!

Informační letáček farnosti Jaroměřice nad Rokytnou

Redakční rada : P. Jan Kovář, telefon: 736523628

Jan Vlček, e-mail: j-vlcek@centrum.cz, telefon: 776303384

Miroslava Prokopová, e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz, telefon: 724510727

Marie Vorlíčková, e-mail: marie.vorlickova@centrum.cz, telefon: 605720952

Jana Kopečková, e-mail: Honzik.Kopeckova@seznam.cz, telefon: 777014575

JSME NA WEBU!

WWW.FARNOSTJAROMERICE.CZ

93

Farnost Jaroměřice nad Rokytnou

Čtrnáctideník

neděle 3. 6. 2012 - neděle 17. 6. 2012

FIAT, UBI VULT

Svět v stálém zápasu, On klidně stojí za ním;
dnes zveme pravdou Jej a zítra požehnáním.

Nám více netřeba se chvětí jako Jobu.

On mluví stále k nám, i přísným tichem hrobů,
i smíchem kolébky, i hvězdou, růží, vlnou.

Svět pouhý váza jest, On vůní tajuplnou,
jej mnohý zapírá a přec Jej každý tuší,
byl srdcem v Ježíši, byl v Spinozovi duší.

Kdys promluvil s proroky, jsa tažen stádem draků,
a s dětmi hraje teď a mluví řečí ptáků;

má Dante na čele, Jan v hrudi jeho plamen;

a Voltaire potká Jej a zvedne-li přec kámen,

těm ve tvář hodí jej, již chtějí skryt Ho světu

buď v mracích Sinaje, neb v jeslích Nazaretu,

On klidně čeká jen, skryt věčnosti své maskou,

zván božstvím na nebi, jest na světě jen láskou.

Jaroslav Vrblický

Kalendář:

- každý čtvrtek od 15³⁰ hod. kroužek Broučci
- 5.6. v 17³⁰ hod. v Ratibořicích mše sv., od 17 hod. říževec
- 12.6. v 19³⁰ hod. v sále předků na zámku „Kouzelná flétna“, koncert Boreas Quartett Bremen
- 17.6. při mši sv. v 11 hod. sbor ze Slatiny uvede mši G dur F. Schuberta
- 24.6. sbírka na boboslovce
- 27.6. v 18³⁰ hod. setkání Modliteb matek - babiček v LD

Mimo naši farnost:

- 4.-6.6. v 8-12 a 13-17 hod. výběr kol do Gambie na recepci u hl. vchodu Kat. gymnázia v Třebíči
- 15.-17.6. Náměšťfest - festival křesťanské kultury
- do 19.8. v kryptě katedrály v Brně výstava „Zázračná Madona v brněnské diecézi - Panna Maria, prostřednice všech milostí“

Milí farníci,

jako každý rok se děti, které se od podzimu připravovaly na první svaté přijímání, shromáždí tuto neděli v našem chrámě, aby prožily jednu z nejdůležitějších chvil svého života - setkání s živým Ježíšem v Eucharistii. Bude to pro všechny prvokomunikanty a jejich rodiče nový impuls, aby spojili svůj život více s církví, s nedělní mší svatou, pravidelnou svátostí smíření a přijímáním skrytého Krista, kterému slíbí věrnost? Je to jistě záležitost především rodičů, popř. prarodičů, kteří by měli vědět, že jedinou záchranou, cestou k životní radosti, pokoji, k vyvarování se chyb, které nesou bolest, zranění duše, životní tragédie a zklamání je jen jediný - milující a obětující se Boží Syn.

Když Boha skrze jeho Slovo poznáváme, naplňujeme s ním v přátelství svůj pozemský život, stavíme na pevném základě. V duši každého z nás je boj mezi dobrem a zlem. Na jedné straně toužíme po věčném štěstí, na druhé straně nedokážeme překonat pokušení a nabídky světa, které se podbízejí tak, že když nejsme zakotveni v Kristu, nejsme schopni demaskovat skrytý hřích - zlo směřující ke zničení věčného společenství s Bohem. Otevíráme-li se však evangeliu, můžeme zjistit, že vlastními silami nikdo z nás není schopen se uchránit od intrik, léček Božího nepřítele. Jsme-li dostatečně vnímaví pro duchovní skutečnosti, můžeme vidět moc zla ve světě a především působení toho, který nenávidí vše, co je Boží, Dávla, který je geniální v tom, jak zotročit člověka. Díky mši svaté máme trvalou možnost účastnit se největší události v dějinách lidstva, tj. smrti a zmrtvýchvstání Ježíše - konečného vítězství nad Satanem, hříchem a smrtí. I když musíme stále bojovat, můžeme znova a znova vítězit, povstávat právě skrze dar svátosti pokání a nechávat se posilovat v Eucharistii. Když ve sv. přijímání přijímáme Tělo a Krev Pána Ježíše, dostáváme věčný život a lásku samotného Boha a vstupujeme do života nejsvětější Trojice. Toto tajemství, které si budeme připomínat a oslavovat tuto neděli, nás chce vtáhnout do života největší možné lásky, poslušnosti, pravdy, milosrdenství a oběti. Tím, že Ježíš ustanovil Eucharistii, umožnil všem lidem účast nejen na událostech spásy, tj. na umučení, smrti a vzkříšení, ale i na vztahu, nejnepatřnějšího vzájemného vztahu Otce, Syna a Ducha svatého ke každému, kdo má na Eucharistii podíl. Velikonoční události, jichž jsme svědky a které jsou zpřítomněny v každé mši svaté, nám pomáhají, abychom měli účast na konečném vítězství Ježíše nad Zlým i hříchem.

Když ve sv. přijímání přijímáme Tělo a Krev Pána Ježíše, dostáváme život věčný a lásku samotného Boha. Vzkříšený oslavený Ježíš v podobě chleba tak může přicházet ke každému z nás a dát nám sám sebe, dělit se s námi o svůj život, který nezná smrt, o lásku bez hranic, a tak už zde na zemi můžeme zakoušet odlesk nebe.

Často si neuvědomujeme jaký nenahraditelný poklad máme v Eucharistii a jak málo si jej vážíme. Není v žádném „náboženství“ Boží láska a pravý Bůh tak blízko. I když může být i v jiných církvích plno pozitivních, lidštějších, lákavějších a příjemnějších prvků, které mohou být bezesporu žity i ve farnosti, když věřící nechtějí jen konzumovat svůj zaběhnutý styl, ale hledají duši prvotní církve, snaží

„Ad omne bonum opus parati. Připraveni ke každému dobrému dílu.“

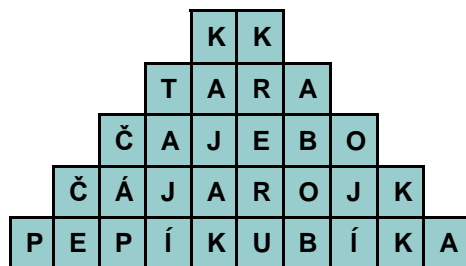
*Sv. Norbert,
motto premonstrátů*

Den	Liturgická oslava	Čas	Bohoslužby
neděle 3.6.	Slavnost Nejsvětější Trojice	7 ³⁰	za Josefa Kotačku, rodiče a rodiče Roupcovy
		11 ⁰⁰	za Antonína Vocilku, dvoje rodiče a příjezň
		19 ⁰⁰	za živou a zemřelou rodinu Kašparidesovu, Vyskočilovu, Šlápotovu a Bartejsovu
pondělí 4.6.	sv. František Caracciolo	19 ⁰⁰	za Ladislava a Štěpánku Šabackých
úterý 5.6.	sv. Bonifác	19 ⁰⁰	za Františka Hloucha, manželku a dvoje rodiče
středa 6.6.	sv. Norbert	17 ³⁰	za rodiče, kněze a duše v očistci
čtvrtek 7.6.	Těla a krve Páně	19 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 8.6.	sv. Medard	19 ⁰⁰	za Miroslava Dvořáka, syna, rodiče a sourozence
sobota 9.6.	sv. Efrém Syrský	19 ⁰⁰	za živou a zemřelou rodinu Ježkovu
neděle 10.6.	10. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za Adolfa Píšu a syna
		11 ⁰⁰	za P. Františka Sadílka, rodiče a duše v očistci
		19 ⁰⁰	za Julii a Karla Pudilovy, Marii Polínkovou a manžela
pondělí 11.6.	sv. Barnabáš	19 ⁰⁰	za rodinu Kratochvílovu
úterý 12.6.	sv. Jan z Fakunda	19 ⁰⁰	za rodinu Chocholoušovu, Tomanovu a Čamrovu
středa 13.6.	sv. Antonín z Padovy	17 ³⁰	za děti, Boží požehnání, ochranu a dary Ducha svatého
čtvrtek 14.6.	sv. Anastáz	19 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 15.6.	Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova	19 ⁰⁰	za Irenu Hérovou a za rodinu
sobota 16.6.	Památka Neposkvrněného srdce Panny Marie	19 ⁰⁰	za popravené Tučka, Roda a Veselého
neděle 17.6.	11. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za farníky
		11 ⁰⁰	za Jana Karšulína, rodiče Karšulínovy a Míčovy
		19 ⁰⁰	za Zdeňka Doležala a rodiče, za rodinu Tržilovu

Něco pro děti

Pří měření vodních pramenů jsem zažil setkání, na které se nezapomíná, místní člověk, velký nimrod a znalec přírody mne po ránu doprovázel ke studni. Náhle zvedl ruku a zůstal stát jako přimrazen. Rychle jsem se podíval tím směrem

Tázala se hryzalka, je-li chňapka doma. Kdo je to? **MYŠ A**

Slova zaškrtávejte pouze svisle a vodorovně.

BOB

ČAJE

ČÁP

JARO

KAJAK

KUBÍK

PEPÍK

ROJ

TAJÍ

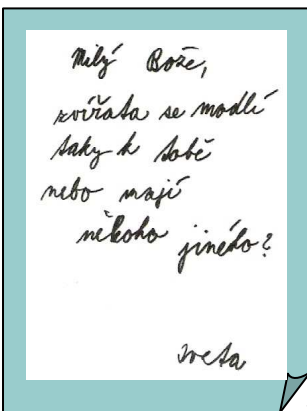
TARA

a skutečně se tam pásly srnky. Slunce vyhřívalo ouvrat' prvními paprsky a zvířata nás nevnímala, plně se věnovala požitku pastvy v ranní rose, až teprve po notné chvíli zavětřila blízkost lidí. Zvedla plaše hlavy a ladným během plula ve vysoké trávě k lesu, aby se ukryla před odvěkým nepřítelem, jen jeden srnec zůstal kupodivu stát a hleděl k nám. A ten můj průvodce šel k němu, zastavil se tak na půl cesty, poklekl na kraj zoraného pole a zvedl ruce k nebi. Klečel tam jako velekněz v době

největší oběti a já jsem viděl, že to pole mu bylo v tu chvíli chrámem i oltářem. A plaché zvíře se náhle pohnulo směrem k člověku, popošlo váhavě o několik kroků, s pohledem hypnoticky upřeným na mého klečícího druha se blížilo, ale ne zas natolik, aby se mohli dotknout. Několik vteřin si hleděli do očí, já sledoval ten zážrak setkání a ozvala se mi u srdce zvláštní touha, dosud nepoznaná melodie. Ne, byla to spíš harmonie, kterou jsem do té chvíle ještě nezakusil, ale to už se srnec vylekaně otočil a pádlil k lesu a můj průvodce dál klečel v brázdě, až jsem k němu přispěchal, teprve pak vstal, otřel si tvář hřbetem ruky a takovým zastřeným hlasem tiše řekl – To byl náš Rudík, přišel mi poděkovat.

Já vám nebudu popisovat dojímavý osud zvířete, ani nechci dlouze vyprávět, jak celá rodina mého průvodce bojovala o život zraněného srnečka, aby ho později vypustila zpátky do lesa. Jak se ten srnec několik dní a týdnů vracel, až se za ním nakonec slehla země, ale přišla zima a on se znovu objevil za zahradou. Nakláněl svou ušlechtilou hlavičku do známého dvora, kde tušil teplo, pokrm a bezpečí, avšak hlas přírody a zákon svobody byl silnější a pokaždé zvítězil. Jen bych vás rád upozornil na tuhle chvíli setkání, až podobně jako Bileámová oslice i k vám zvíře promluví, uslyšíte jistě Boží hlas, přátelé němých pohledů.

Jan Schwarz, Dobré jitro, přátelé, Mladá fronta, Praha 2008

Liturgické texty

Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení: Dt 4,32-34.39-40

2. čtení: Rim 8,14-17

Evangelium: Mt 28,16-20

10. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 3,9-15

2. čtení: 2Kor 4,13-5,1

Evangelium: Mk 3,20-35

11. neděle v mezidobí

1. čtení: Ez 17,22-24

2. čtení: 2Kor 5,6-10

Evangelium: Mk 4,26-34

Žehná P. Jan

6.6. sv. Norbert z Xantenu

* kolem 1082 Gennep nebo Xanten
+ 6. června 1134 Magdeburg

Německý kněz, zakladatel premonstrátského řádu. Příhoda z roku 1115, kdy do Norberta při jízdě na koni udeřil blesk, který jej srazil z koně a při kterém Norbert uslyšel hlas kárající ho za jeho dřívější život, obrátila dosud spíše světsky založeného podjáhna k hluboké víře. Dal se vysvětit na kněze a stal se potulným kazatelem. Roku 1120 se spolu s několika následovníky usadil na pustém místě v severovýchodní Francii, později zvaném Prémontré. Toto společenství se stalo základem premonstrátského řádu. Roku 1126 byl Norbert jmenován arcibiskupem v Magdeburku. Roku 1215 byl prohlášen za blahoslaveného a v roce 1582 svatořečen.

Přenesení ostatků do Prahy

Když se Magdeburg přiklonil k protestantství, získal strahovský opat Kašpar z Questenberka (bratr dědečka „našeho“ Jana Adama - pozn. redakce) ostatky svěťce pro Prahu. Císař zaštil jeho iniciativu a poručil i Albrechtovi z Valdštejna, aby byl věci svojí armádou nápomocen. Tělo bylo roku 1626 přeneseno a Strahov tak vlastně povýšen na centrum premonstrátského řádu. Opat uspořádal na oslavu přenesení triumfální slavnosti. V průvodu 2. května nechyběly prapory s obrazy, slavobrány s pohyblivými figurami, hudba, ani divadlo. Pro budoucí paměť vydal jak ilustrované knihy, tak medaile, kterou při slavnosti nechal rozhazovat mezi lid. Pražští premonstráti si také na papeži vymohli, aby zakázal ze světcových kostí odebírat relikvie, což bylo dodržováno až do 19. století. Kardinál Harrach sv. Norberta přičlenil k českým zemským patronům. Sv. Norbert bývá jako jediný světec zobrazován s monstřancí a uctívá se jako patron šťastného porodu. Zdroj: *Wikipedie*

Asimilovaný Žid z newyorské Upper West Side, zatvrzelý ateista, poslal svého syna do Trinity School, která - navzdory názvu - byla zcela sekulární a měla velmi dobrou pověst. Asi po měsíci se synek otázel: „Mimochodem, papá, víš, že to Trinity v názvu školy znamená Otec, Syn a Duch svatý?“ Otec, sotva zvládaje záchvat zuřivosti, chytil pevně synka kolem ramen a cloumaje s ním pravil hlasem hromu: „Synu, teď ti něco povím, co do smrti nezapomeneš. Je jenom JEDEN Bůh, ve kterého nevěříme!“

Ptáme se ...

Můžete nám na úvod říct něco o sobě, svůj krátký životopis...? Jmenuji se Jiří Nedvědický, žiji na okraji Jaroměřic v rodinném domku, který postavili moji prarodiče a potom ho přestavěl můj tátnek. Mám štěstí, že jsem mohl vyrůstat obklopen velkou rodinou. Nesmím nikoho opomenout. Dovolte mi, abych vám je v krátkosti představil. Moji maminku Pavlínu Nedvědickou všichni určitě znáte, je velmi obětavá a je mi s ní doma dobře. Můj tátnek Jiří Nedvědický je pracovitý člověk a je pro mne velkým vzorem. Moje sestra Pavla Nedvědická studuje vysokou školu - obor všeobecná sestra. Do mých 12 let jsme žili společně s babičkou a dědečkem Marií a Karlem Nedvědickými. Moji druzí prarodiče Marie a Alexandr Gall jsou také nedílnou součástí mého dosavadního života. S nimi jsem trávil ne jeden víkend na jejich chaloupce a vinohradě, kde jsme kromě práce zažili také skvělou zábavu. Pradědečka Alexandra znám jen z fotek a z vyprávění, prababička nám zemřela loni. A moji nejdražší prarodiče Marie a Ervín Jansovi. Moje rodina se v krátkosti představit zkrátka nedá (smích) ... a to nejsou všichni.

Od malička ministruji, dřív, než jsem začal chodit do školy. Mou velkou zálibou je hra na kytaru a na bubny. Už v 5 letech jsem byl samouk na harmoniku a bez not hrál písničky pro moje babičky. Na základní škole jsem navštěvoval Lidovou školu umění v Třebíči - hra na basovou kytaru. Nyní studuji střední školu řemesel v Třebíči, maturitní obor autotronik. Práce se nebojím a hraji v hudební skupině STORM a také při rytmických mších svatých v našem kostele.

Máte nějakou hezkou vzpomínku z dětství? To by bylo na dlouho, ale asi největší zážitek je, když jsme jezdili do Žďáru nad Sázavou, kde působil můj strýc Ervín a zde také složil pašijovou hru „Co se stalo s Ježíšem“, která se hraje každý rok ve svatém týdnu, odehrává se venku a ve hře hraje přes 100 lidí (od malých dětí až po stařenky). Na mě, jako na malého kluka, zapůsobili vojáci, kteří vedli Ježíše. Zatloukání kříže a ukřížování byl pro mne silný zážitek.

Čím jste chtěl být, když jste byl malý? Hudbu mám v krvi, tedy hudebníkem.

Jste vedený ve víře od narození nebo jste konvertita? Od narození jsem byl veden ve víře, určitě na mě mělo vliv prostředí, ve kterém jsem vyrůstal a již jsem se o něm zmínil. Strýc Ervín, který je kněz a moje babička a dědeček z Ráje, kteří jsou příkladem života víry.

Je něco, co Vám v naší farnosti chybí? Myslím si, že naše farnost žije, nechybí

zde akce pro mládež, jako je třeba spolčo - společenství mládeže, kde bývá přítomen i pan farář. Je zde vždy dobrá atmosféra a zábava. Velká akce, která na mě zapůsobila, byly Lidové misie, na kterých jsem pravidelně navštěvoval mládežnické mše. Otec Marek svá kázání doplňoval různými poučkami a zkratkami. Myslím, že všichni si zapamatovali větu, kterou kázání vždy končil: MYSLI SI, CO CHCEŠ, DĚLEJ SI, CO CHCEŠ, ALE PAMATUJ, ŽE ZEMŘEŠ A SOUZEN BUDEŠ. Mládežnické mše v kapli sv. Josefa mě nadchly. Musím říct, že jsem rád Lidové misie zažil a není to jen fráze.

Vídáme Vás při mši svaté, jak hraje s rytmickou skupinou. Zaspíváte i s lidem i z Kancionálu? Rytmické mše mám rád, asi proto na nich hraji, mám doma spoustu CD s rytmickými křesťanskými písničkami. Z kancionálu zpívám jen ty písničky, které znám z paměti.

Jak často jdete na mši svatou s nadějí na setkání s Pánem? (A jak často ze setrvačnosti?) Na základní škole jsem navštěvoval mše sv. i ve všední den a rád jsem ministroval. Nedělní mši sv. kromě nemoci bych nevynechal.

Které verše z Písma máte nejraději? „BUĎ VŮLE TVÁ“

Jaký máte osobní vztah k Panně Marii, jakou roli hraje ve Vašem životě? Celý život se doma modlíme k Panně Marii, děkujeme jí a prosíme.

Modlíte se růženec, máte nějaký zvláštní zážitek při jeho modlitbě? Doma se modlíme růženec pravidelně a často i s rádiem Proglas.

Máte nějaké své oblíbené poutní místo? S rodiči jsem navštívili hodně poutních míst. Nejčastěji navštěvujeme sv. HOSTÝN, velký zážitek byla pro mne pěší pout' na Slovensku - TURZOVKA, dále dětské poutě do Hlubokých Mašůvek. Při přípravě na sv. biřmování jsem začal jezdit do Kostelního Vydří, zde jsem prožil mnoho duchovních zážitků.

Jaké myslíte, že je postavení ženy v církvi? Pro jakou službu, třeba i při bohoslužbě, má obdarování? Ženy v církvi znám jen jako řádové sestry a při mši sv. mohou určitě číst čtení, prosby, zpívat žalmy. Ale jsou potřeba také při úklidu kostela.

Co dnešní mládež? Myslíte, že jste přijímáni starší generací? Jsem pohodový člověk a tyto věci neřeším. Mám rád hudbu, jak už jsem zmínil a hluk mi nevádí. Víím, že starší lidé mají rádi klid. A určitě rozdíly mezi generacemi musí být. Musím ale říct, že se staršími lidmi vycházím dobře.

Těšíte se do nebe? Ano, těším. Doufám, že se tam všichni shledáme.

Čtli jste už někdy náš Čtrnáctideník a jak byste ho vylepšil? Ano, čtu. Líbí se mi.

Je něco, co byste nám rád sdělil a my jsme se na to nezeptali? Myslím, že jsem toho řekl až dost. Nejsem zvyklý o sobě mluvit.